

anden Maade, hvorpaa Spørgsmaalet om Afstaaelsens Nødvendighed kan afgjøres, end enten ved uwillige Mænds Skjon eller ved en Bedømmelse af Autoriteterne, men jeg troer dog, det vil indrømmes, at den første Maade, hvorved det bliver uwillige Mænd, der sentere om dette Spørgsmaal, er at foretrække. Naar det nu er givet, at Eiendommen lider en varig og væsentlig Forringelse, er der i Forslaget tillagt deels Eieren og deels Communen Valget imellem, om Expropriationen skal omfatte den hele Eiendom eller kun den forlangte Deel, dog saaledes at Valget først tilkommer Eieren. Ligesom jeg nemlig synes, at det er ubilligt, at Communen for at erholde et Par Tommer Grund afstaaet, skal selv hvor denne Afstaaelse ikke medfører nogen Skade for Eieren, tvinges til at kjøbe den hele Eiendom, saaledes synes jeg ogsaa, det er ubilligt, at Communen, hvor Taxationssummen for den Deel, der ønskes afstaaet, nærmer sig Taxationssummen for den hele Eiendom, skal betale omtrent den fulde Taxationssum for en ubetydelig Deels Afstaaelse, og saaledes vil Sagen meget ofte komme til at stille sig. Naar der f. Ex. affjæres et Stykke af Forhuset af en Eiendom, og dette Forhuus ikke har nogen særdeles Dybde, og naar en Tilbagerykning forhindres ved, at der f. Ex. til Bagsiden af Forhuset støder andre Bygninger, saa kan Bygningen, selv naar der kun skal afstaaes et lille Hjørne, ofte blive ubrugelig for Eieren, og i dette Tilfælde maae jo de uwillige Mænd komme til det Resultat, at det Tab, Eieren lider, i Grunden er det samme, som han vilde lide ved at afstaae den hele Bygning. Den Taxationssum, der bliver bestemt for Afstaaelsen af det Hjørne eller de Quadratalen, som Communen har forlangt, vil altsaa komme til at æquivalere eller dog nærme sig til den samme Taxationssum, der maatte gives, naar hele Bygningen var fordret afstaaet. Derfor synes jeg dog i saa Tilfælde, at det vilde være ubilligt at forlange, at Eieren skulde erholde en Taxationssum, som omtrent æquivalerede hele Bygningens Værdi, medens Communen kun fik nogle saa Tommer; jeg mener, at naar Communen tillige betalte den lille Differenti, der var imellem Taxationssummen for den delvise Afstaaelse og Taxationssummen for den hele

Bygnings Afstaaelse, saa maatte den kunne faae hele Grunden, og jeg vilde finde det meget besynderligt, om det ikke kunde lade sig gjøre, da jo den sidste Deel af Paragraphen indeholder en udtrykkelig Indrømmelse for Communen til at kunne expropriere hele Bygningen. Jeg synes derfor, at man maa komme til det Resultat, ikke blot at der maa gjøres en Indskrænkning i Eieren's Ret til at forlange hele Eiendommen overtagen af Communen, nemlig den Indskrænkning, at Overtagelsen er betinget af, at den forlangte Deels Afstaaelse virkelig vilde medføre en Destruction af Eiendommen, men ogsaa at Communen i det Tilfælde, hvor der kun er en ringe Forskiel mellem Taxationssummen for den mindre Deel og Taxationssummen for hele Bygningen, maa kunne vælge heller at overtage hele Eiendommen end kun at overtage den mindre Deel af den.

J. A. Hansen: Jeg skal tillade mig paa det Bestemteste at fraraade det ærede Thing at gaae ind paa det under Nr. 1 af 15 ærede Medlemmer til § 2 stillede Forslag. Det er et saa indgribende Forslag, at det meget har forundret mig at see, at man til 3die Behandling vil fremkomme med et saadant, thi det er saa langt fra at indskrænke sig til det, der af det ærede Medlem, som nu havde Ordet, blev antydet ved 2den Behandling, at det tværtimod gaaer meget videre; det gaaer et langt Skridt ud derover, idet det ikke alene søger at bortvisse saa meget som mulig Eieren's Ret i det givne Tilfælde, men endogsaa søger at give Communalbestyrelsen en efter min Mening aldeles urimelig Ret. Ifølge § 2, saaledes som den blev vedtagen ved 2den Behandling, er det ene Eieren, der kan afgjøre, om hans Byggeplads — det er jo den, der er Tale om — egner sig saaledes til det Brug, hvortil Bygningen enten tidligere har været anvendt, eller ialtsald til det Brug, han vil have af Bygningen, at den, naar der fordres et Stykke af den ud til Gaben exproprieret, vil blive ffikket til det Diemed, hvori han vil opføre sin Bygning. Hvorledes nogen Anden skal kunne afgjøre dette Spørgsmaal, veed jeg ikke, og jeg veed heller ikke, hvorledes uwillige Mænd skulde kunne komme til at afgjøre, hvilket Brug Eie-